

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

zhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrta leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenišču (Knabensminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopist se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo: Za oznanila se plačajo od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Politični divjaki.

Kar sedaj nemški liberalci počenjajo, to stavi razupito njihovo „kulturo“ na laž. Zlasti v državnem zboru kažejo, da so pravi politični divjaki. Namesto da bi svoje povedali, koliko se naj za državo letos potroši, koliko dače računni, dolgov poplača ali naredi, napadajo ministre, psujejo na uradnike, zasramujejo Slovence in prav očitno, kakor s kakim parkeljnom žugajo — z Bismarkom. Ko jim je česki poslanec Fanderlik takšno škiljenje čez avstrijske mejaše v prusko Nemčijo zavrnil in jim izdajstvo očital, delali so kakor nekdanji Judje, ko jim je sv. Štefan resnico v obraz povedal. Začeli so kričati, tuliti in se togotiti, ušesa zatiskavati rekoč: „Vas nečemo poslušati.“

Nemci radi hrvatskim Starčevićijancem očitajo politično surovost, ker ti časih tako dolgo nasprotnega govornika motijo, da ne more dalje govoriti. Toda nemški liberalci niso za las boljši v tej reči. Kajti sami so tako divjali, da je Fanderlik res moral omolkniti pred takimi političnimi divjaki.

Zakaj pa toliko divjajo? Ker vidijo, da so 6 let zastonj razsajali, zgubljeno večino v državnem zboru zopet pridobiti in prejšnje svoje ministerske stole zopet zasesti. Minister Dunajevski jim je povedal, da je Avstrijo mogoče tudi brez nemških liberalcev uspešno vladati in da pri tem še dalje ostane. Jednako je govoril tudi minister Taaffe in novine so kmalu potem poročale, da je cesar ministra Dunajevskega pohvalil. Bližnje volitve za državni zbor vodili bodo torej zelo gotovo sedanji ministri in to je najhujši strup nemškemu liberalcem. In zato obupno divjajo in grizejo okolo sebe, da vsaj nekoliko nasprotnikov zgrizejo, dokler se jim zobovje popolnem ne skrha, česar od prihodnjih volitev pričakujemo. Pripravljajmo se torej dobro, dragi Slovenci, na ta velevažni, odločilni boj.

Desterniški.

Kako se nam štajerskim Slovencem godi!

(Govor poslanca B. Raiča v državnem zboru, dne 28. febr. 1885.)

I. Visoka zbornica! Prestolni govor 8. oktobra 1879 nam je obljubil, da hoče vlada za gmotne in duševne koristi vseh narodnosti po Avstriji enako skrbeti; dalje, da bo Avstrija zavetje, kjer bo vsak narod svoje pravice dobil in pravo prostost vžival. Nj. ekszellenca, g. minister-predsednik, rekel je na 15. februarja 1882 v 149. seji: „Avstrija je Avstrija; ona je točka, kjer se vse narodnosti, ki živijo pod avstrijskim žezlom, zbirajo na podlagi enakopravnosti, kjer tudi uživajo svoje pravice.“

Temeljna postava od 21. decembra 1867, ki govori o splošnih pravicah državljanov po deželah in kraljestvih zastopanih v državnem zboru, pravi v členu XIX tako-le: „Vsi narodi v državi so enakopravni in vsaka narodnost ima nedotakljivo pravo na varstvo in gojitev svoje narodnosti in jezika. Enakopravnost vseh po deželah običajnih jezikov priznava država v šoli, v uradu in v javnem življenju. Po deželah, kjer stanujete po dve narodnosti, naj se učilnice tako uravnajo, da si brez sile vsaka narodnost lahko znanje družega deželnega jezika pridobi in potrebne pripomočke doseže za izgojo materne jezika.“

Potrjena postava je toraj porok za polno ravnopravnost vseh narodov, živečih po deželah in kraljestvih v državnem zboru zastopanih, v uradu in v javnem življenju.

Brez dvombe se k tem narodnostim prištevajo tudi Slovenci živeči na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem, če tudi na več deželah razdeljeni, vendar med seboj v dotiki! žal, da jih tako redko doleti kak blagodejen žarek dobrot v ustavi jim zagotovljenih!

V povdarek ravnokar rečenega služi naj vam sledeče: § 39 postave od 8. februarja 1869, veljavne za Štajersko pravi: „Jeden deželnih šolskih nadzornikov mora slovenščine

popolnoma zmožen biti!“ In vendar se na ta paragraf živa duša ne ozira. Sedanja vlada imenovala je za Štajersko deželne šolske svetnike, katerih niti jeden ni slovenščine zmožen. (Čujte! na desni) če tudi živi na Štajerskem poleg 785.000 Nemcev 467.000 Slovencev, če tudi Slovenci 10.000 in Nemci pa le 12.500 vojakov dajó.

Za okrajne šolske nadzornike imenovali ste nam z malo izjemo možé, ki se vrlo malo brigajo za blagor narodne šole, pač pak jim je vedno pri srci, kako bi slovenske otroke poméčiti mogli. Pri tem ponemčevanji jih pa okrajni glavarji sami najkrepkeje podpirajo in to tako po Štajerskem, kakor tudi po Koroškem vseskozi.

Ravnateljska in profesorska mesta oddajajo se redno tujcem kar po tihem, brez razpisa, tako v Mariboru kakor tudi v Ptujih (kjer se sicer nahaja neka šola, ravnateljstvo njeno je pa kljubu temu na Dunaji). Prav nič boljše ni v Trstu, Gorici in Paznu, kamor ste nedavno poklicali vodjo iz Sternberga. Domače profesorje si prizadevate odpraviti iz dežel, njihova mesta pa s tujci nadomestiti, tako v Mariboru, Celjih in Ptujih kakor drugod. Dr. Vošnjak je leta 1881 v budgetni debati omenjal naslednjih dveh slučajev. V Mariboru je bila razpisana služba suplenta. Šest se jih je za njo oglasilo, ki so bili vsi slovenščine zmožni, dobil jo je pa nek žid (čujte! čujte! na desni), če tudi v Mariboru sami katoliki študirajo. V Trstu je bila razpisana profesorska služba, za katero je 43 suplentov prosilo; med temi je bilo 7 takih, ki so dokazali zmožnost v obeh deželnih jezikih in so bili že po 6 do 7 let suplentje. Službo je dobil najmlajši kompetent, ki je še le eno leto supliral, za to pa je bil domači učitelj pri baronu Depretisu. (Čujte! na desni). Tako se godi pod sedanjim naučnim ministrom. (Čujte! na desni). Domače sinove pošiljate nam večinoma na Hrvaško ali pa še bolj doli na jug k našim bratom; posamični med temi morajo biti po več let za suplente, zgodilo se je pa že tudi, da so izprašani učitelji morali brez službe grenke čase preživeti. Že nastavljene profesorje podili ste nam iz enega kota države v drugega, in za to, ker so imeli zadosti poguma, da so se javno za Slovence pripoznali in so za svojo narodnost delali. Če bi si visoka vlada prizadevala, da nam tujcev tedaj pošlje, kedar bi se ti že dobro slovenščine naučili, bi mi veliko manj proti temu ugovarjali. Kot davkoplačevalci, ki komaj še dihamo, in kot avstrijski državljani moramo jako slovesno takim krivičnostim cesarske kraljeve vlade ugovarjati.

V najnovejšem času izmislili ste si še celo neko pripravnico za bodoče gimnazijalce, le da se slovenski učenec za eno leto zakasni.

Če bi bil naučni minister vpeljal tudi po Štajerskih srednjih šolah paralelke, kakor so bile sklenjene v državnem zboru, bi to leto za slovenske učence ne bilo zgubljeno.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Kako kravi in teletu prvi čas po porodu in mej sesanjem streči do odstavljenja.

Krava in tele, zlasti prva, sta prvi čas po telitvi marsikaterim boleznim izpostavljena; kajti pri kravi velja sedaj, da si zopet opomore, ker je več ali menje vselej oslABLJENA. Do poroda so razni soki in redilne snovi stekale se k porodnim organom, da je ondi zaprti mladič mogel živeti in rasti. Sedaj po porodu pa to naenkrat preneha. Redilne snovi ne dohajajo več k maternici, ampak so naenkrat napotene k vimenu, da ondi mleko narejajo, katero je sedaj mladiču potrebno, dokler toliko ne vzaraste, da je sposoben za drugo in sicer za trdo krmo. Vrhu tega so brejej kravi porodni organi se močno razširili in zlasti pri telitvi se raztegnili. Po porodu se zopet skrčijo, da zadobijo svojo prejšnjo naravno lego in podobo nazaj. Jednako vršijo se pri porojenem teletu marsikatero premembe: iz maternega telesa prinese na svet v črevih razne tvarine, katerih se mora hitrej ko mogoče iznebiti, da zdravo raste naprej. Takšne tvarine so: žolč, zleza, črevji soki, telečja smola imenovani. Teh tvarin se mora tele očistiti. Dalje mora teletu popek, skoz kateri je poprej kri od matere na tele prehajala in tudi heanje telečje v heavnik odtekalo, se zapreti in zaceliti. Ni čudo tedaj, ako se kmalu po porodu prikažejo marsikatero bolezni, zlasti, če so se uže poprej pozročile, ko je krava še breja hodila. Zato je treba tukaj posebno paziti, da se takšnim boleznim za časa v okom prihaja in dela na to, da se kravi nareja mnogo in dobrega mleka in tako mladič vrašča v krepko in zdravo plemensko žival.

Najbolji pomoček tukaj pa je prava postrežba kravi hitro po telitvi. Prvih deset do štirinajst dni po telitvi naj krava kolikor najbolj mogoče pri malem živi. Star pregovor pravi: plemenska žival bodi štirinajst dni pred porodom in štirinajst dni za porodom pri slami t. j. pičlo krmljena. Zato kaže uže pred telitvijo kakih štirinajst dni kravi pičlo, malo polagati, da je tako na vse pripravljena, kar bi jo utegnulo vsled poroda zadeti. Navadno pa delajo ravno narobe. Ko so nekaj časa slabo stregli brejej kravi, začnejo naenkrat proti telitvi močno polagati, da bi zamujeno popravili in pouzročili, da bi krava veliko dojila. Nasledki temu so pa rado: telečja in pa mlečna

mrzlica, vnetje maternice in vimena, da marsikatera žival pogine ali se tako pokvari, da ni ne za mleko pa ne za pleme.

Teletu se pusti prvo mleko od krave, ki je rumenkasto, gosto in žarko in se sploh mlezva imenuje. Ima v sebi to lastnost, da napravi teletu mehko čiščenje, da odpravi iz čreves teležjo smolo in zabrani torej, da ta v živali vreti ali gnjiti ne začne. Da tedaj mlado tele prav vzrejamo, privoščiti mu moramo prve štiri tedne mleko od matere. V to svrbo puščamo tele k kravi, da samo sesa, ali pa je z mlekom napajamo iz posode, latvice ali vedrice. V prvem slučaju dajemo teletu na prosto, da zahaja k materi in sesa kolikor hoče. To je se vé precej lahka reč, pa ima to sitnobo, da ni reda: kajti enkrat se tele preveč nasesa in pogreša potem dalje časa hrano in pijačo, drugič pa zopet nič ne sesa in mleko potem kravo tišči, ako je do čista ne izmolzemo. V drugem slučaju pa tele blizu matere za vrstico privežejo in ob določenih urah sesat spustijo. Sprva puščajo tele po šestkrat na dan k materi sesat, v drugem in tretjem tednu samo po štirikrat in štrtem samo trikrat. Zaostalo mleko se čisto pomolze ali podoji. Tukaj je se vé pravi red, vendar dela in truda je veliko. Zato svetujejo drugi, naj teleta namolzeno mleko in latvice pijejo. Pri tem ravnanju spravijo tele hitro, ko je od krave bilo do čista oblizano, proč od nje, najbolje v drug hlev, da ne pride več z materjo v dotiko in se popolnem odstavi. Mleko nadojeno se vlije v latvico. Strežaj pokaže teletu prst iz mleka, tele misli da je prst kravji sesek in začne sesati ter kmalu okusi mleko in se tako precej navadi piti. Vsaki teden se daje na ta način teletu popiti prvi teden dva do tri litre na den in potem vsaki teden do štrtega eden liter več.

(Konec prihodnjč.)

Gruške povrtnice.

III. Te so žlahtne gruševе sorte, ki večidel le v zavetnih legah, v krepki, globokoprstni in obdelani zemlji prospevajo in se v visoka pa tudi pritlična debla vzrediti dajo. So večidel gruške namiznice prve vrste.

1. Gruška Bergamaščanka. (Winterbergamotte.) Ima okoli 30 raznih imen. Sad je debel, podolgovat, zelen. Meso je topljivo, zelo okusno in dišavno. Trgati se ne sme rano. Trpi do decembra in januarja. Je izvrsten zimski sad prve vrste. Drevo raste piramidi podobno, je rodovitno, doseže srednjo velikost, zahteva pa dobro in obdelano zemljo in zavetno stališče, drugače postaja sad marogast in okamnel.

2. Gruška žolta Rimljanka. (Römische Winterbirne.) Razločuje se od prejšnje zelene le po žoltem in debelejšem sadu. Trpi

do decembra in januarja. Je izvrstna namizna gruška, ki je od zelene bolj okrajtana.

3. Gruška prižasta dinjka. (Melonenbirne.) Razločuje se od zelene po žoltilh prižah, ki se po dolgem sadu in po perji vlečejo. Sad je prežlahtnega okusa in dobrote, kakoršne je prejšnja sorta, trpi do novega leta. Izvrstno pritlično ne visoko drevo. Drevo ne vzraste preveč visoko in je, če vse v sadji, prava krasota na vrtu.

4. Gruška zelena maslenka. (Winterbutterbirne.) Ima celo kopo raznih imen. Razločuje se od zelene Bergamaščanke po belkasto-zelenem sadu, ki pa ni ravno preveč dišavnega okusa. Ima razraščene narazen štrleče veje. Vendar pa je prav dobra zimska gruška z maslovitim mesom prve vrste. Trpi do decembra. Drevo je srednje velikosti, obilno rodi in je bolj za sadovnjake, kakor pa na polje primerna. (Konec prih.)

Sejmi. 16. marcija: Zdole, 17. marcija: Hollenegg, Lemberg, Cmerek, Rečica, Terbovlje, Podčetrtek.

Dopisi.

Iz Lembaha. (Vesela svečanost) se je v nedeljo dne 1. sušca t. l. vršila. Obče spoštovani g. Franc Robič, posestnik in župan v Lembahu, je s svojo blago ženo dne 23. febr. zlato poroko obhajal. Ob tej priložnosti so svitli cesar njemu zarad raznih njegovih zaslug srebrni križec s krono milostljivo podelili. Preblagi njegovi otroci in prijatelji so pa želeli in prosili, da se naj ta svečanost javno in slovesno obhaja. In tako se je tudi zgodilo. Gg. učitelji so šolarje v petji pridno vadili in šolsko poslopje primerno okinčali. Po službi božji je veliko častilcev v Lembahu ostalo in se te redke svečanosti udeležilo. Ob 10. uri se pripelje gospod c. kr. okrajni glavar baron Hein, ki je v svoji celi paradni obleki v šolo stopil in zasluge g. Franca Robič-a lepo razlagal v nemškem in slovenskem jeziku in sicer v slovenskem tako izvrstno, da smo se čudili in nas je močno razveselilo. Po govoru je glavar v imenu svitliga cesarja g. Robiču križec na prsa pripnel. Odlikovani gospod se v kratkih milih besedah zahvali za čast in prosi glavarja, ponižno zahvalo naznaniti svitlemu cesarju. Nadučitelj g. Rošker se v imenu srenjskega odbora okrajnemu glavarju zahvali, ki je odlikovanca svitlemu cesarju priporočil. Pred in po govorih so otroci primerne pesme prav lepo peli, ki so potem od odlikovanega gospoda piti in jesti dobili. Pri skupnem obedi je g. Franc Robič v svoji ponižnosti večkrat omenil, da ni zaslužil tolike časti. Toda dobro vemo, da je vsakako vreden najvišjega odlikovanja in naj se

ga s svojo blago ženo veseli in raduje prav mnogo let!

Od Svičine. Dne 8. t. m. smo hladni zemlji izročili nježno truplo še ne celo 16letne deklice Zalike Bračkove; bila je pokojna zaradi lepega vedenja in priljudnega obnašanja v obče znana in priljubljena, kar je njeni skoro velikanski pogreb zadostno pričal; nad tisoč ljudstva jo je k zadnjemu počitku spremljalo, mило slovo so domači pevci na njeni gomili zapeli. Pokojna je močno in precej dolgotrajno bolezen prebila in je revica brez previdenja umrla, ker nek Štefič, ki jo je vračil, menda ni nevarnosti bolezni poznal, ali pa do zadnjega prekrival, da ni bilo moči o pravem času po duhovnika poslati. Štefič je baje nekdaš se v Gradci zdravilstva učil, toda skušenj ni napravil; vkljub temu tukaj okoli vrači in mazari, dasiravno do tega pravice nima; nekterektrati mu je bolenik brez spovedi umrl. On obiskuje ne le bolenike, ampak tudi zdrave ljudi, kateri kaj vina imajo, ker je dobro izurjen pivec. Pri takih priložnostih rad ljudi nagovarja zoper duhovnike, pobira udov za nemški šulverein in liberalni bauernverein, kterege „manšeter“ je on. Ravno sedaj rogovili zoper tukajšnjo cerkveno vbožnico, ter občane nagovarja, naj tirjajo, da se vbožnica cerkvi odvzame in občinam da. Misli Štefič kedaj občinam na skledo priti? Poprej je tukaj blag mir vladal, a sedaj, odkar je Štefič semkaj prišel, je vse nekako razdraženo, da ljudje sami ne vedó prav — zakaj? Tukajšnje zdravniške razmere so sila žalostne. Kdor noče Štefiča, more pa brez zdravniške pomoči ozdraviti ali umreti; ljudje so v obče vbogi ter si daljnegga zdravnika oskrbeti ne morejo; veliko jih tukaj vsako leto umerje v najboljših letih, ki bi se morda bili še smrti rešili, ako bi o pravem času pomoč blizo bila. Čudno res je, da dotični gospodje v Mariboru nič ne vejo o naših zdravniških nepravilnostih!

Od Dravinje. (Slovenska posojilnica) v Makolah razvija se prav ugodno. Koncem februarja dopolnila je pet mesecev svojega poslovanja, ter šteje sedaj ravno stotino družvenikov s 135 uplačanimi deleži. Posojil dala je 99 zadružljanom 9681 fl., hranilnih vlog sprejela 5748 fl., vseh prejemkov imela 12975 fl. 22 kr., a izdatkov 11917 fl. 28 kr., torej vsega prometa 24892 fl. 50 kr. Nasprotniki nemčurji sila lajajo in lažejo ter ljudstvo plašijo in strašijo, toda vse to nas prav malo moti; pol leta še, pa bodo vsi obmolknili, ko se bojo prepričali, da je vendarle popolna resnica, kar se jim je dozdevalo celo nemogoča stvar! Trdna volja in pa neupogljiviji pogum, ki se ovir, težav, dela in skrbij za vsestranski napredek milega slovenskega naroda ne boji, to so žlahne reči, ki veliko premorejo. Bog nam daj srečo, naši ljubi prijatli in sosedje pa svojo pomoč!

Iz Celjske okolice. Pisma celjskega magistrata kažejo, da so leta 1809 Francozi pod poveljstvom generalov Makdonalda in Marmonta v Celji samem, posebno pa po vaseh okolo mesta silno plenili in da so škode napravili: v Gaberjah 4676 fl. 6 kr., na Spodnji Hudinji 2106 fl. 10 kr., Gornji Hudinji 2483 fl. Lavi 2319 fl. 30 kr., Ložnici 1920 fl., Babnem 1274 fl., Medlogu 621 fl., Ostrožnem 517 fl., Bregu 1095 fl. 15 kr., Šmiklavški okolici 550 fl. 48 kr., Lisah 718 fl., za Gradom 1748 fl., v Zavodni 4052 fl. 42 kr. vkup 24.081 fl. 31 kr. Ta iznesek bo najbrže razumljen v bankovcetteljih. Ako še tota francoska škoda ni povrnena, česar pisec teh vrstic ne ve, tedaj bi celjska okolica imela zdaj iz deželne kase v Gradci za imenovane škode dobiti 2408 fl. 13 kr. Zadjnih denarjev, ker se vračuje za 100 fl. v bankovcetteljih 10 fl. avstrijske veljave. Posestniki v celjski okolici naj poiščejo pisma, iz katerih se vidi, da so kaj dajali Francozom. Ako kateri ima kak izkaz, da so njegovi predniki kaj doplačevali k narodnemu posojilu (National-, Zwangsanlehen), tedaj naj pa to naprej spravi. To so tako imenovani „Kassenscheini“. Za vse to se je treba zglasiti do konca junija 1885. — Radovedni smo, kako bo moččni zastop občine celjske okolice svoje občane v toti reči podpiral.

Iz Ptujja. (Novo društvo „Pozor“.) Drugega t. m. ustanovili smo si tu katoliško slov. politično društvo „Pozor“. Slovenci imamo za naše malo število primerno dosti društev in se ni čuditi, ako slabo vspevajo. Moram tedaj povedati, zakaj smo si ustanovili „Pozor“. Kakor je znano, se „Čitalnice“ ne smejo s politiko pečati, da njim je to po pravilih zabranjeno. Ako bi se tedaj tudi tam kdo spozabil in se kot čitalničar podal na politično polje, bi nam čitalnico kar zaprli, društvo razgnali in zgubili bi vse imetje, tedaj tudi „Narodni dom.“ To bi se tem hitreje in tem gotoveje zgodilo, ker so nam nekteri gospodje jako naklonjeni, kedar nam morejo škodovati. Imen mi ni treba navajati, ker njih vsak izmed nas dobro pozna, posebno od one dobe, ko smo prosili za podelitev koncesije in se ti gospodje niso niti golih lažij izogibali. Poštenost in značaj pač niso lastnosti vsakterega!

Čitalnico moramo tudi zaradi nje starosti čuvati in zaradi važnosti, katero ima za ves ptujski okraj. Na drugi strani pa se moramo vendar s politiko pečati, ker bi ta posel naši nasprotniki za nas slabo oskrbovali, kakor nas skušnjava uči. Vrh tega se nam bode za bodočo državno zbornsko volitev in druge poznejše pripravljati, sem ter tja treba je skleniti kako resolucijo, odposlati kako peticijo, — ker sicer gospodje mislijo, da smo z vsem zadovoljni, kar nam vržejo, ali da tudi tega ne tirjamo,

kar nam gre, česa pa nam ne dajo, itd. Mi tedaj nismo društvo ustanovili, da cepimo moči, da zaviramo delovanje „Slovenskega društva v Mariboru“, ampak da imamo sredstvo, s kojim se moremo postavnim potem boriti in potegovati za naše državljanske pravice vsaki čas in povsodi tam, kjer njim nevarnost preti, kjer nam njih naravnost odrekajo ali njih skrunijo. Zatorej ima društvo pravico zborovati v Ptuj in izven Ptuja in bode za časa volitev v Mari-borskim lahko delo si delilo. Društvo ima sledeči odbor: g. dr. Jak. Ploj, predsednik, g. dr. Franc Jurtela, podpredsed., g. dr. Jož. Čuček, blagajnik, g. Jož. Jerman, dr. Vekoslav Herman, Miha Brencič in župnik Jak. Trstenjak odborniki. Vsak društvenik plačuje mesečine 10 kr., ki pa se more na prošnjo ali vsled posebnih razlogov znižati ali celo odpustiti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf je obiskal staroslavni Damask v Siriji, se vrnil v Bairut, prepeljal v Ciper, od tod v Makri in naposled h Grkom v Atene. Greški listi priporočajo zvezo z Avstrijo proti Srbom in Bolgarom na Balkanskem poluotoku. — Zbor avstrijskih škofov na Dunaji je dokončan; kakšnih uspehov bo imel, to sedaj ni jasno. — Napadi nemških liberalcev v državnem zboru so na ministre, konservativne in slovenske poslance tako surovi in blatni, da vendar vsak pošten domoljub sprevideti mora: te svojadi ni mogoče pustiti h krmilu, ona hoče ali brezobzirno v Avstriji vse strahovati in teptati ali jo raztrgati. Lažnjivo jamra, da Nemci silno trpijo, zvičajno trdeč, da razven liberalcev drugih Nemcev ni. Toda nemški konservativci Kathrein in Greuter so jim krinko z lica potegnoli rekoč, da liberalci niso edini in pravi zastopniki avstrijskih Nemcev, dalje da je treba v Avstriji složnosti in pravičnosti do vseh narodov, torej tudi slovanskih. „Vi liberalci, djal je, pozdravljate nesrečo Avstrije pred Kraljevim Gradcem, kder so Prajzi nas premagali, kot začetek svojemu strahovanju Avstrije, jaz in moji nemški tovarši to grajamo, mi hočemo neodvisno Avstrijo, kder bo svoboda in pravica se priznavala vsem narodom“. Govor naredil je velikansk utis; naši poslanci, česki in poljski in se vé v prvej vrsti nemško-konservativni so mu čestitali! Ministerstvo je predložilo črtež nove colninske ali carinske postave, da se colnina proti Nemčiji in Franciji znatno povziša, ker ste ti dve državi sklenole colnino povekšati našemu zrnju, moki, lesu itd. kar bi nam 109 milijonov škode naredilo vsako leto. — Profesor dr. Müller je postal naslednik Linškemu škofu Rudigierju, čeravno je liberalni

minister Konrad baje nasprotoval. Novi škof je trdno konservativen in značajan, pobožen in učen mož. — V Istriji so Italijani Hrovate naščuvali zoper Hrovate v Kastavi, kakor slov. bistriški nemčurji lani Pohorce. Grdo razsajajo tam Hrovati soper sam sebe. — Vogerski državni zbor je sklenol železnico zgraditi od Barča v Požego. — Skupno ministerstvo pa tirja stavljenje železnice v Bosni od Doboja nad Tuzlo do Semin-Hana.

Vnanje države. Italijani so malo splašeni zaradi tega, da so Turkom pograbili nekaj mest ob Rudečem morji, ker razven Angležev jim tega nihče ne privošči. Sicer so pa strašno zadolženi, državni dolg znaša 12000 milijonov lir, čeravno so vse cerkveno premoženje vzeli. — Francozi so Kitajce zopet pretepli in se polastili mesta Tujen-Kvangu, ki velja kot vrata v Kitajsko. — Bismark je svojega sina poslal v London in sedaj pravijo, da so se Angleži in Nemci porazumeli. Nemci prajzovski štejejo 6 milijonov nenemških ljudi, te strašno tlačijo in ponemčujejo; najhuje se godi ubogim Poljakom. — Rusi obhajajo za-se dne 6. aprila tisočletnico Metodovo ter ne pridejo v Velehrad. Proti Heratu v Afganistanu bližajo se ruski vojaki čedalje bolj. Angleži so vsled tega hudo iznemrjeni in zbirajo 70000 mož in 60 kanonov v Afganistanu. — Vendar pred svetom delajo se Rusi in Angleži, kakor da jim ni za krvave prepire. Pred Mahdijem pomaknili so se Angleži res uže v Dongalo, vendar le bolj zaradi sedanje silne vročine, do jeseni hočejo železnico potegnoli od Suakima naprej in potem 12000 vojakov proti Mahdiju poslati, da ga uničijo. Od juga bi imeli od Masove nad Kasalo pritisnoli Italijani. — Irci so sklenoli Mahdiju iz Amerike doposlali več tisoč dobro orožanih mož v pomoč zoper Angleže. — Rumunskim katoličanom je umrl na Dunaji velezaslužni nadškof Paoli, ki je stoloval v Bukareštu. — Serbi nagibajo se čedalje bolj na rusko stran želeč pograbitni Macedonijo, katero si tudi Bolgari svojijo. — Sin serbskega prvega osvoboditelja, Črnega Jurija, knez Aleksander umira v prognanstvu v Temesvaru; vsi trije njegovi sini prihiteli so k njemu. Mož je 79 let star. — Črnogorski knez dela velike priprave, da vsprejme dostojno visoka gosta cesarjeviča Rudolfa in nadvojvodinjo Štefaniyo, ki prideta kmalu v Cetinje.

Za poduk in kratek čas.

Sv. Metod, apostol Slovanov.

VI. Moravska bila je še toliko krepka, da je vsiljeni nemški jarem mogla otresti. L. 871. vzdigne se ves narod proti Nemcem. Vodi ga Svojmír, iz kraljevske rodbine. Prisiljen od

rojakov sleče meniško halino in v roko Bogu posvečeno vzame britki meč za svobodo naroda svojega. Kmalu je sovražnik premagan, le nemški grofi držijo se v nekaterih trdnih gradih. V tej stiski pošlje Karlman po Svetopolka v Regensburg, kder ga mahoma iz ječe izvelečejo, nedolžnega proglasijo in k nemškeji vojski pošljejo, da jej pomaga zoper lastne rojake. Toda kri ni voda. Sklene maščevati se. V trdeji noči zapusti nemški tabor pred Devinom in hiti k svojim v trdujavo ter jim razodene svoj naklep. Ob prvem svitanji jutranje zore mahnejo gosta krdela slovanskih junakov na iznenadene Nemce ter jih posekajo do zadnjega moža. Moravsko je osvobodil Svetopolk, ki jo je poprej v nesrečo pahol, in tako popravil poprejšnjo sramoto. Hvaležno ljudstvo pozdravi ga kot svojega kralja.

Srditi Nemci zaženejo se iz nova l. 872 v Moravsko. Svetopolk se jim umika. Ko jih doista daleč zvabi v deželo, odpošlje močno krdelo Nemcem za hrbet, in poseka za varstvo brodovja ob Donavu zaostalo vojsko. Vse brodovje zapleni in škof Pasavski komaj živ uide. Sedaj zapusti Karlman Moravsko in sklene l. 874 mir s Svetopolkom po dolgotrajnih pogajanjih v Forchheimu na Nemškem.

Med tem izvé Hadrijanov naslednik, papež Janez VIII., kako so nemški škofje Metoda v kajho zapri. Takoj jim piše ostro, jih pokara in ukaže panonskega nadškofa izpustiti, če ne, bodo izobčeni. To pomaga, Metoda izpustijo l. 873 pa tudi vsi trije nemški škofje: Adalvin, Hano in Hermanih zaporedom umerjejo.

Apostol Slovanov, sedaj venčan z mučeniško krono, vrne se k svojemu Kocelju v Blatograd. Papež Janez VIII. naloži mu skrbeti za Srbe in Hrvate in Karlmanu naroči naj ga podpira. Toda slednji v tej reči ni pokoren papežu in pomaga nemškeji duhovščini. Postarani Kocelj se tudi ne upa Metoda krepkeje podpirati in tako je slednji l. 874 rad odšel v Moravsko, kamor ga je bil Svetopolk pozval.

L. 877 je pisal papež Janez VIII. iz Ravene še Kocelju, naj ne trpi mnogoženstva. Zatem pa ni več govora o tem slovenskem knezu. Bržčas je kmalu potem umrl, star in brez moškega zaroda. Zapadni del njegove knježevine so Nemci združili s Karantanijo, kder je kot vojvoda vladal Karlmanov sin, silni Arnulf, nezakonski sin Karlmana in Slovenke, lepe Luitswinde. Ta osnuje mej Dravo in Savo novo grofijo Dudleipo, kojoj glavno mesto je Ptuj, zapovednik pa knez Braclav, popolnem vdan Nemcem in nemškeji duhovščini. Ta je slovensko službo božjo povsod zopet zatrla in Salburškim nadškofom pomagala do prejšnje veljave. Adalvinov naslednik nadškof Ditmar se je vže l. 874 upal v Ptuj, kder je grofu Gozvinu posvetil novo cerkev. Ob enem so se Srbi

poprijeli Dukljanske nadškofije in tako je razpala Metodova nadškofija Sirmijsko-panonska in staroslovensko bogoslužje preneha v teh pokrajinah.

V Moravsko vzame Metod seboj vse svoje slovenske duhovnike, med njimi so nam po imenih znani: Gorazd, Klement, Naum, Sava, Angelar. Stoluje pa v sedanjem selu: „Staro mesto“ pri Uberskem Hradištu ne daleč od dnešnjega Velehrada. Vrlo pomaga Svetopolku slovansko državo krepiti tudi v cerkvenem, verskem smislu. Na vse strani širi uspešno nauk Kristusov in krsti českega vojvodo Borivoja, Svetopolkovega svaka, ko je ta na Velehrad došel. Drugo leto gre sam na Česko, krsti ondi Borivojevo ženo, Ludmilo, prvo svetnico česko, in 30 českih velikašev l. 878.

(Dalje prihodnjic.)

Smešnica 12. Knez šaljivec sreča neko krat voziček, na katerem sta dva brata sedela, vlekel ju je pa vpreženi osel. Šaljivec stopi bliže in vpraša: no, vi osli, kam se peljate? Eden izmej bratov mu pa hitro odvrne: „mimo četrtega“, namreč -- osla!

Razne stvari.

(Občni zbor) obhaja konjerejsko in kmetijsko društvo v Gradci dne 16. in 17. t. m. prvo popoldne ob 4¹/₂ uri v gostilni: „Elefant“.

(Upokojen) je g. Ivan Stuech, deželne sodnije svetovalec v Celji po več nego 40letnem službovanji. Bil je vselej zvest Slovenec in slovel kot pravičen sodnik.

(Umrli) je zadnji velepridne slovenske rodbine Potočinove, mladi, nadpolni, učeni, bogati Potočin v Zidanem mostu. Bil je prijatelj rajnima Tomšiču in Jurčiču. V 4 letih je smrt pobrala očeta Potočina in obadva sina. Tudi iz Ljubljane poročajo nekaj podobnega, kder je umrl Viktor Šmole, zadnji potomec And. Smoleta, katerega je Prešeren v divnej pesmi proslavil.

(Grozna nesreča) zgodila se je v pre-mogovih jamah Karvinskih grofa Lariša v Šleziji. Plin se je vnel in od 123 delavcev 105 usmrtil.

(Za šulverein) so darovali šulvereinovi v Prevaljah 4 fl., rogački 50 fl., katerih bi domača deca krvavo potrebovala. V Tagespošti pa stojijo zraven šulvereinarjev v Stuttgartu na Švabskem. Kedaj bo jih pa pamet srečala?

(Judov) mora v Gradci uže precej biti, ker jim v „Tagespošti“ za velikonočne praznike ponujajo: mazoth, t. j. opresne kruhe.

(Dalmatinsko vino) podjetnik Dumičič skrbno prodava ter ima podružnice na Dunaji dve, zatem v Mariboru, Linci, Celovci, Ljub-

ljani in Trstu. Vinotržno avstrijsko zadrugo snuje grof Belrupt. V odboru sta tudi mariborski dr. Mullé pa Rihard plem. Kodolič v Radgoni.

(Pogorel) je mlin na Dravi J. Ribičev blizu Središča.

(V Brašlovcah) so razkačeni fantje krčmarju Einuhlu vse potrupali.

(Umrli) je č. g. Anton Gabrič, zlatomešnik, bivši župnik pri sv. Petru v Medvedovem selu in Stopercah, 81 let star; pogreb jutri ob 4. uri popoldne v Rogaci.

(Celovski: Kres) objavil je v 3. zvezku zopet prav lepih sestavkov iz peresa spretnih pisateljev: Pavlina Pajkova, A. Funtek, dr. Stojan, Mirko, Mat. Valjavec, J. Scheinigg, J. Pajk, dr. Fajgelj. Davorin Trstenjak, J. Steklasa, in dr. Sket. Kres velja 2 fl. za pol leta.

(V pokoj) gre državni pravdnik g. Duller v Celji. Z Bogom!

(Konjice zapustil) je zdravnik dr. Premšak. Nemškutarji bodo žalovali pa preveč gotovo tudi ne!

(V okrajni odbor celjski) je izvoljen nekov Mathes. No, tega je še treba bilo.

(Tagespošta) poroča o nesrečnem učitelji Stergarji pod naslovom: (Aus einer slovenischen Volksschule). Vsak čuti zasramovanje Slovencev. Šrbljava gračanka pozablja, da se podlih ljudij v vsakem narodu nahaja in lahko bi jej pod nos postavili „die deutsche Schule“ iz gorenjega Štajerja, iz katerega je do sedaj največ skruniteljev dece prišlo pred porotnike.

(Šmarijska občina) prosi ministra Pražaka, naj bi sodnijska adjunkta Rothschedel in Wagner k Nemcem bila prestavljena, ker uže toliko za nemštvo gorita in kakor „vahterea“ trdi, tudi trpita. Slovenci bi ju zelo lahko pogrešali.

(Varaždinski glasnik) izhaja vsaki petek v tiskarni J. B. Štiferja in stane 3 fl. na leto. Namenjen je prostemu ljudstvu v pouk.

(Celjskemu Glantschniggu v pouk), ker vpraša, zakaj je č. g. dr. Šuc ničvrednega skrunitelja 32 deklic, Stergarja, pustil za učitelja v Pogorje. No, dr. Šuc je se protivil temu in uže davno tirjal postopati zoper ovega učitelja, a bilo je zastoj. Stergar sploh ni bil naše gore list. Nekdaj je uredoval liberalni listič: „Tednik“ in ropotal zoper mešnike, spisal brožurico zoper sv. vero, na Dunaji bil na 16 mesecev obsojen zaradi nesramnega življenja. Vkljub temu se mu je še nekde dovolilo, da je na nekem učiteljski izdelal potrebno izkušnjo in postal učitelj. Tako je bilo! Nevedne poučiti je dobro delo!

Podgorčan.
(Prihodnja številka) Slov. Gospodarja izide v sredo 18. t. m.

(Listič uredništva.) G. Ogorevec v P. hvala lepa, objavimo v Gosp. prilogi, prosimo večkrat kaj. Dopisi iz Čadrama, Ožbalta itd. prihodnjie ali prilično.

Loterijne številke:

V Gradei 7. marcija 1885: 78, 70, 40, 25, 39
Na Dunaji „ „ 44, 41, 16, 58, 72

Prihoduje srečkanje 21. marcija 1885.

Učiteljska služba

se na enorazredni v IV. plačilni vrsti stoječi ljudski šoli na Ščavnici definitivno odda.

V nemškem in slovenskem jeziku v govori in pisavi popolnoma zmožni prositelji vložijo naj svoje prošnje po predpisanem potu do konca aprila t. l. pri krajnem šolskem svetu na Ščavnici pošta Radgonska.

Okrajni šolski svet gornje Radgone

dne 5. marca 1885.

1—2

Predsednik.

Učenec za trgovstvo.

Deček z dobrimi šolskimi spričevali, se v moji prodajalnici mešanega blaga takoj vzame za učenca.

Karl Kristan,

1—4

trgovec v Ponkvi.

Semena.

Vsake vrste detelje, travnega, poljskega, vrtuega in več sort cvetličnega semena potem sadnje in gojzadne peške priporoča

M. Berdajs,

1-2

v Mariboru.

V Jan. Leon-ovi tiskarni

je izišia:

„Ljudska knjižnica“.

V. snopič, ki obsega 4 tiskane pole je prinesel četiri prav mične pripovedi.

„Ljudska knjižnica“ velja za četrt leta 48 kr., za pol leta 90 kr., za celo leto 1 fl. 70 kr.

Pojedini snopiči veljajo 6 kr. s poštnino vred 8 kr.

VI. snopič izide v prvi polovici tega meseca.

Naznanilo.

2000 breskvinih drevesc narboljše vrste do metra visokih, prodaja manjše po 1 kraje., veče po 2 krajcarja

Martin Žnidar

(Jakopič)

2—2

posestnik v Košnici pri Celji.

Pri J. Leonu v Marib., šolske ulice št. 2 se dobiv. sled. knjige:

Pot v nebesa.

Molitvena knjiga za tretjerednike, spisal č. o. Nikolaj Meznarič, frančiškan v Mariboru.

Ta knjiga ima vse vrsti molitev in po-božnosti za vse ljudi, kakor tudi za tretjered-nike. — Cena ji je v usnji vezani samo 80 kr. po pošti 90 kr.

Zgodovina

štajerskih Slovencev. Spisal Ivan Lapajne, ravnatelj in c. kr. šolski nadzornik v Krškem. Stane vezana fl. 1.20, po pošti fl. 1.30.

Ljudska knjižnica

I., II., III., IV. in V. snopič. Cena enega snopiča 6 kr.

Hiša v Mariboru na prodaj.

Pritlečna hiša šte. 10. v ulici Blumengasse se proda z vrtom in veliko njivo red. Več se izve v hiši šte. 26. Tegetthoffstrasse.

Kupiti želi

lepega, pravega voska čebelskega po najboljšej ceni

Franc Gert,

medičar in svečar

v Mariboru.

2-4

Oznanilo.

Posojilnica v Slatini ima svoj občni zbor dne 19. t. m. ob 1/23. uri v svoji pisarnici, s sledečim dnevnim redom:

1. Potrjenje polletnega računa;
2. Izvolitev načelstva in pregledovalstva;
2. Posamezni predlogi.

Načelstvo.

Livarna,
Badgasse Nr. 9,
blizo sl. cerkve.

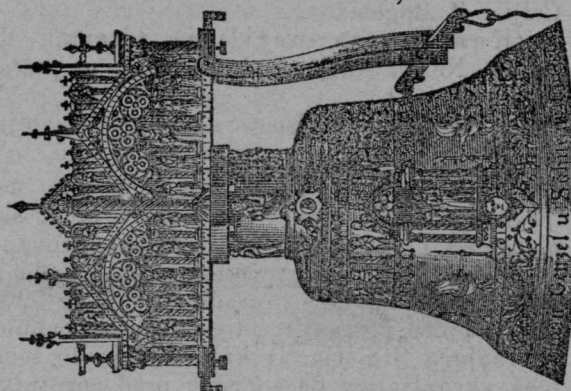
C. kr.

privil.

Številnih priznanih
za zlitte zvonove
je priredjenih za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov
v Mariboru,

zliva posebno izvrstne zvonove in najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pregibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih vbranih akordih ali kot splohno žo obstoječih starih zvonih, z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perutih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese.

Imam tudi harmonična zvonila ali zvončke na prodaj!

Spričalo.

Firma **Denzel-novi sinovi v Mariboru** je letos (1884) za Poličane na spodnjem Štajerskem, štiri nove zvonove, kateri okoli 63 centov tehtajo, izlila in tiste ne le samo po zvanjani sliki, temveč tudi po obranem, harmoničnem in prav glasnem petji tako umetno in izvrstno izdelala, da podpisani to firmo vsem, posebno pa čestitim cerkvenim predstojnikom vsakojako priporočati smejo.

Cerkveno predstojništvo v Poličanah,
dne sv. Lukeža 1884.

Benedikt Jury, župnik.

Štefan Detiček, l. r.,

Jožef Detiček, l. r.,

cerkvena ključarja.

Ednajsto letno poročilo in račun

družbe duhovnikov Lavantinske škofije za leto 1884.

Leto 1884, s katerim je dotekla 4. triletna doba društvenega poslovanja, bilo je za družbo po vsem povoljno.

Koncem l. 1883 je družba štela 251 udov. V teku l. 1884 jih je umrlo 6, pristopilo pa 16, namreč vseh 12 bogoslovcev 4. leta in duhovniki že v službi stoječi. Družba šteje tedaj koncem l. 1884 261 udov.

Zmed umrlih so vplačali čč. gg.: Anton Zuža, nadžupnik na Laškem, enkrat za vselej 100 fl.; — Juri Urbas, župnik v Šmarjeti na Pesnici enkrat za vselej 70 gl.; — Josip Divjak, župnik pri sv. Ani 41 gl.; — Ivan Vrabl, kaplan, 11 gl.; — Juri Cobelj, deficient 62 gl.; — Fran Juvančič, dekan v Novi cerkvi 66 gl.; Izmed umrlih je edini dolgo boleni Juri Cobelj prejel petkrat podporo.

Podporo je prejelo 36 družbenikov, dosihmal največe število; in razdelilo se je 2193 gl., dosihmal največa svota.

Milostljivi knez in škof so iz svoje ustanove obdarovali:

1 po	75 gld.
1 "	50 "
1 "	40 "
1 "	38 "
5 " 30 gld.	150 "
1 "	25 "
1 "	20 "
1 "	16 "
<u>12</u>	skup . . . 413 gld.

Odbor je podporo določil:

5 po 100 gld.	500 gld.
8 " 80 "	640 "
3 " 70 "	210 "
4 " 60 "	240 "
3 " 50 "	150 "
1 "	40 "
<u>24</u>	skup . . . 1780 gld.

Tedaj 36 obdarovanih s 2193 gld.

Naraščaj ustanovnega premoženja je bil sledeči:

Pravilno porabljenih dohodkov je družba imela 2.513 gld. 03 kr.

Od teh dohodkov je potrosila za podpore in

druge tekoče potrebe . . . . . 2.448 gld. 13 kr.

Tedaj je prihranila . . . . . 64 gld. 90 kr.

Prenesek . . . 64 gld. 90 kr.

20. marca je družba prejela dedščino po pokojnem Škalskem župniku Ivan-u Pražen, namreč 6. del proste zapuščine, in sicer 769 gld. Vrh tega še volilo istega župnika po 3000 gld., kojega obresti pa do smrti vživa jegova bivša hišnja; tedaj za vsem. . . . . 3.769 gld. — kr.

Po odbitem desetku 375 gld. 90 kr. in drugih potroških 11 gld., skupaj . . . . . 386 gld. 90 kr.

ostane družbi . . . . . 3.382 „ 10 „

24. decembra je došlo volilo pokojnega Velikonedeljskega dekana in redovnika nemškega reda, Matije Fric, in sicer brez vseh potroškov po 500 „ — „

In vplačana ustanovna znaša . . . . . 300 „ — „

Ustanovno premoženje se je tedaj v dejanski veljavi pomnožilo za . . . . . 4.247 „ — „

Ali kakor račun kaže, v imenski veljavi za 5000 gld. v davka-prostih 5% drž. obligacijah, za katere se je potrosilo 4.777 gld. s pomočjo gotovega računskega ostanka l. 1883.

Gledé na sledeči račun bo družba l. 1885 porabljivih dohodkov imela okoli 2700 gld., ki se bodo pa zmanjšali deloma po letnem vžitku iz Pražnovega volila po 135 gld. 75 kr.. deloma po zidanji društvenega hrama v Dobrnskih toplicah.

Odbor ima namreč že od leta 1879 sem nalogo občnega zbora, pridobiti kako primerno posestvo, naj bi ne bila vsa vstanovna skoraj edino le v državnih listinah založena. Ker pa pri sedanjih nepovoljnih gospodarskih razmerah polja in vinske gorice ne obetajo haska, je odbor izvršitev naloge od leta do leta odlagal. Še le l. 1884 mu je došla ponudba, po njegovi misli namenu družbe vsestransko primerna.

Po raznih škofijah namreč ali že imajo, ali si, kakor ravno zdaj na Moravskem, prizadevajo, zgraditi na zdravih krajih zavode za bolene in bolehe, ali po hudih boleznih miru in krepčalnega zraka potrebne duhovnike. Dobrnske toplice se po zdravnikih jako priporočajo ne le zavoljo kopelj, ampak še bolj zavoljo vlažnega in milega zraka v mirnem goratem zavetji.

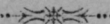
Z ozirom na vgodne zdravniške razmere je č. g. Dobrnski župnik, dékan Karol Gajšek, odboru staval predlog, družbi brezplačno prepustiti za tak hram jako primerno, njemu lastno selišče z lesom in za vrt pripravnim pašnikom blizo cerkve in z razgledom proti toplicam, vsega skupaj okoli 1000 □ sežnje, katero posestvo je pred kratkimi leti grof Mensdorf, kupil za 650 fl. pa ga pozneje g. župniku prodal. Vrh tega je ponudil g. dekanu že priredjeno stavbarsko gradivo po jako nižani ceni, ter obljubil delo nadzorovati, da se cenó in pošteno dovrši. Odbor je v seji dne 20. novbr. 1884 ponudbo sprejel in vkrenil prepis posestva na ime družbe duhovnikov. Te dni se bode delo začelo po načrtu, v odboru odobrenem.

Hram bode imel 7 sob za goste in 1 za strežnico; kuhinjo, klet in druge potrebne prostore. Tako bo družbenikom tukaj za nekoliko časa dati primerno stanovanje ali namestu ali poleg podpore. Izbe pa od družbe nepotrebne se bodo po dekanovi izkušnji prav lahko oddajale, ker mnogi gostje bolj tiho in mirno stanovanje ljubijo, kakor ga v velikem topliskem hramu nabajajo. Za slučaj oddaje vseh prostorov bo hram po dekanovi cenitvi lahko dajal 300 gld. čistih letnih dohodkov, ter primerno obrestoval v njem založeni kapital.

Bodi g. dekanu za dar, ponudbo in skrb s tem izrečena društvena zahvala.

Druga odborova seja se bode vršila mesca julija, tretja pa mesca novembra.

In ker je 4. doba 3letnega poslovanja dotekla, se razpiše ob onem po §. 20. dr. prav. občni zbor za den 14. aprila, ob 10 uri predpoldnem v kn. šk. pisarni, pri katerem se bo volil novi društveni odbor.

3. Iz novega družbenega premo-
ženja

	Prenesek . .	22.050 gld. — kr.
{	9 drž. obl. zlate velj. skup. .	18.000 gld.
	7 drž. obl. srbr. velj. skup. .	650 „
	6 drž. obl. pap. velj. skup. .	4.200 „
	5 drž. davkaprost. oblg. skup.	5.000 „
	1 srečka drž. lot. l. 1860 . .	500 „
	3 zasebna dolžna pisma . .	1.108 „
	skup . .	29.458 gld. — kr.
	Kar daje zgorej stoječih . .	51.508 gld. — kr.

Odbor družbe duhovnikov Lavantinske škofije

v Mariboru, dne 31. decembra 1884.

Franc Kosar m. p.
predsednik.

Ignacij Orožen m. p.
denarničar.

Račun sta 9. februarja 1885 pregledala in odobrila:

Lovro Herg m. p.
kanonik.

Franc Ogradi m. p.
kanonik.

